Directorul financiar trebuie să își redefinească rolul în companie

Directorii financiari se confruntă cu o schimbare a rolului lor în cadrul organizaţiei, atât din punct de vedere al atribuţiilor deţinute cât şi al percepţiei avute de către directorii generali (CEO) și consiliile de administrație. Astfel, pe lângă aptitudinile tradiționale de management financiar, aceștia trebuie să aibă în egală măsură și abilitatea de a planifica strategic pe termen lung. Acestea sunt concluziile noului studiu EY, *The DNA of the CFO*, care are la bază o cercetare derulată la nivel global, în rândurile a 769 de directori financiari.

Conform studiului, rolul directorului financiar în cadrul unei organizaţii este mult mai amplu în prezent, fiind din ce în ce mai dificilă realizarea unei fișe a postului corecte și cuprinzătoare. De altfel, 64% dintre directorii financiari sunt de părere că rolul lor presupune o arie mult mai largă decât aspectele şi operaţiunile financiare.

Astfel, așteptările în ceea ce îi priveşte pe directorii financiari sunt din ce în ce mai crescute. Aceştia au devenit multidisciplinari, nevoiţi să îşi dedice timpul nu doar analizelor financiare ci şi dezvoltării liniilor strategice ale companiei, fiind în egală măsură prezenţi în prima linie de comunicare cu părţile direct interesate.

Transformarea digitală redefinește rolul directorului financiar

Aşteptările avute de la directorii financiari şi tranziţia către un rol mult mai important al acestora în cadrul organizaţiilor au fost influenţate de trecerea către mediul digital, disponibilitatea şi natura informaţiilor furnizate,

riscurile şi nesiguranţa existente şi controlul autorităţilor şi părţilor interesate.

Tranziţia către mediul digital, devenită prioritate în toate industriile, a impus găsirea un echilibru între creşterea bazată pe inovaţie şi o gestionare corectă a riscurilor. Astfel, 58 % dintre directorii financiari consideră că trebuie să îşi consolideze cunoştinţele în legătură cu mediul digital, noile tehnologii şi tehnicile de analiză.

Informaţia este esenţială, fiind fundamentul consilierii strategice în orice afacere. Programele specializate de colectare a datelor şi înregistrare în timp real a tranzacţiilor sunt instrumente ce oferă avantaje atât din punct de vedere al transparenţei organizaţiilor cu privire la informaţiile furnizate cât şi al costurilor implicate, simţitor mai mici. 57 % dintre directorii financiari sunt de părere că furnizarea de informaţii corecte şi complete este un atu decisiv al acestei funcţii.

CFO 2.0?

Profilul directorului financiar de succes diferă, în funcție de vârstă și de domeniul de activitate. Dintre cei tineri (sub 39 de ani), doar 23% dețin o specializare în contabilitate (spre deosebire de 46%, din generația 40-49 de ani). Majoritatea directorilor financiari tineri consideră că poziția lor e importantă în managementul riscului și în etica luării deciziilor. În plus, ei simt că au nevoie să-și dezvolte abilitățile de conducere și de a forma echipe.

Cum se poate pregăti un CFO pentru viitor? Concentrându-se pe trei elemente: competențele personale, considerațiile strategice și forțele externe. În general, un director financiar are expertiză în operațiuni, finanțe și strategie, dar – în funcție de preferințele sale, de nevoile companiei – se poate concentra doar pe una dintre ele. Însă capacitatea de a conduce stă la baza tuturor celor trei elemente.

Întrucât rolul directorului financiar devine din ce în ce mai complex, acesta trebuie să fie într-un proces continuu de învățare. Pe de altă parte, există profesioniști care cred că, în contextul în care responsabilitățile unui CFO sunt foarte diverse, e nevoie de mai mulți oameni din cadrul organizației care să și le asume.

Cum își va păstra directorul financiar puterea de decizie?

În economia de azi, regulile strategiei și alte competiției sunt într-o permanentă schimbare. E suficient să ne gândim la Amazon, Google sau Uber. Prin urmare, unul dintre rolurile directorului financiar este acela de a identifica strategii alternative – colaborări cu antreprenori și *start-up*-uri sau investiții în zona de digital.

În concluzie, mediul de lucru al directorului financiar este cel mai complex, mai imprevizibil și mai interconectat de până acum. Și, pentru că acesta va continua să se schimbe, un CFO de succes trebuie să-și definească singur, în mod proactiv, rolul pe care îl va juca în acest mediu și în conducerea organizației pentru care lucrează. Riscul neadaptării la această nouă realitate este eliminarea din cercul factorilor de decizie.

Despre *The DNA of the CFO*

Acest material se bazează informaţiile obţinute în urma unui studiu efectuat în perioada decembrie 2015 – februarie 2016 în rândul a 769 de directori financiari, derulat la nivel global de către EY. Metodologia a cuprins atât interviuri în profunzime cu 21 de directori financiari cât şi un studiu amănunţit asupra modului în care este schimbat rolul deţinut de directori financiari în diverse sectoare şi industrii, în sensul multidisciplinării acestuia prin prisma unor noi factori direct legaţi de dezvoltarea companiilor. Acesta este al doilea studiu publicat de specialiştii EY pe acest subiect şi doreşte să sublinieze schimbările şi diferenţele rezultate

în cei 6 ani de la publicarea primului material. Pentru mai multe informaţii, inclusiv grafice care sintetizează principalele rezultate, vizitaţi: ey.com/dnaofthecfo.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 212.000 de angajaţi în peste 700 de birouri din 150 de ţări şi venituri de aproximativ 28,7 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2015. Reţeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienţilor servicii prin care să beneficieze de oportunităţile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piaţa serviciilor profesionale încă de la înfiinţare, în anul 1992. Cei peste 650 angajaţi din România şi Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistenţă fiscală, asistenţă în tranzacţii şi servicii de asistenţă în afaceri către companii multinaţionale şi locale. Avem birouri în Bucureşti, Cluj-Napoca, Timişoara, Iaşi şi Chişinău. EY România este cel mai dorit angajator în România dintre companiile Big 4, conform studiilor Trendence şi Catalyst. Pentru mai multe informaţii, vizitaţi pagina noastră de internet: www.ey.com.

Noile reguli de impozitare a societăților străine controlate vor afecta

semnificativ activitatea grupurilor multinaționale din țară

În data de 12 iulie 2016, a fost adoptată Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne. Directiva va aduce o serie de noutăţi pentru fiscalitatea din România, cea mai importantă fiind introducerea regulilor de impozitare a societăților străine controlate (en. *controlled foreign companies*). Termenul de transpunere a acestor prevederi în legislația națională este data de 31 decembrie 2018.

În linii mari, o societate străină controlată reprezintă o entitate înregistrată și care desfășoară activități într-o jurisdicție sau țară diferită de cea în care este rezidentă societatea deținătoare sau care o controlează. Scopul noilor reguli de impozitare ce vor fi implementate ca urmare a adoptării Directivei este împiedicarea evitării impozitului pe profit de către societățile rezidente prin devierea veniturilor către filiale/sucursale situate în țări cu un nivel redus de impozitare.

Elaborată pe baza recomandărilor OCDE din 2015 privind combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS), Directiva urmează să se aplice tuturor contribuabililor supuși impozitului pe profit într-unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente de pe teritoriul UE ale unor entități rezidente fiscal în afara UE. Ea stabilește norme în 5 domenii ale impozitării: limitarea deductibilității dobânzilor, impozitarea la ieșire (en. *exit taxation*), norme generale anti-abuz, impozitarea societăților străine controlate și impozitarea aranjamentelor hibride.

„Implementarea regulilor de impozitare a societăților străine controlate (CFC) va avea un impact semnificativ asupra modului în care grupurile multinaționale își desfășoară activitatea. În anumite cazuri probabil va fi necesară o regândire a întregului lanț de dețineri. Regulile CFC nu sunt o noutate absolută în România, în trecut existând inițiative legislative în acest sens, chiar dacă nu sub forma actuală impusă de Directivă.

Regulile CFC reprezintă de ani buni un domeniu destul de controversat al politicilor fiscale la nivelul UE, existând chiar cazuri judecate la Curtea de Justiție a Uniunii Europene – cauza C-196/04 Cadbury Schweppes – unde implementarea acestor reguli de către statele membre a fost găsită ca fiind incompatibilă cu legislația UE. Aşadar, va fi interesant de văzut modul în care autoritățile fiscale din România vor alege să implementeze aceste reguli și, mai ales, modul de gestionare a acestor reguli în contextul unor viitoare inspecții fiscale”, precizează Alex Milcev, liderul departamentului de Asistență fiscală, EY România.

Desființarea de drept a măsurilor asigurătorii în reglementarea actualului Cod de procedură fiscală

Rezumat: Actualul Cod de procedură fiscală a încercat să găsească soluții unor probleme care s-au dovedit stringente, conform practicii și jurisprudenței anterioare intrării sale în vigoare.

În contextul emiterii unui număr tot mai mare de Decizii de instituire de măsuri asigurătorii, în proporție semnificativă cauzată de creșterea numărului controalelor desfășurate de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, au fost reglementate garanții procedurale care să protejeze mult mai eficient contribuabilul în situația instituirii abuzive a unor astfel de măsuri sau a menținerii acestora în ființă pentru o perioadă nejustificat de mare.

În acest scop, a fost reglementată încetarea de drept a măsurilor asigurătorii, în anumite condiții prevăzute de Cod. Însă ce poate face contribuabilul dacă la expirarea termenului prevăzut de lege organele fiscale nu emit deciziile de ridicare a măsurilor? Acesta are două opțiuni: să aștepte emiterea, într-un final, a deciziei, fără a ști cât va dura așteptarea sau să iasă din pasivitatate, încercând să găsească o modalitate de acțiune.

Summary: The current Tax Procedure Code has tried to find solutions to problems that proved stringent, according to previous case law and practice.

In the context of a growing number of decisions imposing precautionary measures, to any significant extent caused by the increased number of checks carried out by the Generale Tax Fraud Authority, it were regulated some procedural safeguards to protect more effectively the taxpayer, when the measures are established abusively or when they are being maintaind for a period unreasonably high.

For this purpose, it has been introduced the termination by law of the established precautionary measures, under certain condition stipulated by the code. But what can the taxpayer do, if at the deadline set by the law, the measures are not lifted by the fiscal authorities? They are two options: he can wait, without knowing how long, to recive the lifting measures decision or he can choose to get out of passivity by finding a way to actionate.

Actualul Cod de procedură fiscală a încercat să găsească soluții unor probleme care s-au dovedit stringente, conform practicii și jurisprudenței anterioare intrării în vigoare a noului act normativ.

Printre altele, s-a dorit reglementarea unor garanții procedurale care să protejeze mult mai eficient contribuabilul în situația instituirii abuzive a măsurilor asigurătorii sau a menținerii acestora în ființă pentru o perioadă nejustificat de mare. Modificările au fost unele necesare și îndelung așteptate în contextul emiterii unui număr tot mai mare de Decizii de instituire a unor astfel de măsuri, în proporție semnificativă cauzată de creșterea numărului controalelor desfășurate de Direcția Generală Antifraudă Fiscală.

S-au introdus, astfel, două schimbări importante, prima vizând competența materială în cea ce privește calea de atac îndreptată împotriva deciziei de instituire a măsurii asigurătorii, iar cealaltă vizând desființarea de drept a măsurilor asigurătorii în situația neînceperii inspecției fiscale și a emiterii titlului de creanță într-un anumit termen de la instituire.

Calea de atac împotriva deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii a rămas, la fel ca în vechea reglementare, contestația la executare. Fiind însă evidentă absurditatea judecării unor astfel de litigii de către judecătorie, instanță care nu are în competență judecarea fondurilor litigiilor de contencios fiscal, s-a renunțat la competența materială generală prevăzută de Codul de procedură civilă pentru contestația la executare și s-a prevăzut o competență materială „specială”, în favoarea instanței căreia i-ar reveni competența să judece și fondul cauzei, prin urmare în favoarea unui complet specializat.

Cu alte cuvinte, contestația la executare având ca obiect cercetarea legalității instituirii măsurii asigurătorii a fost luată de pe masa completului de judecătorie, care nu se

confrunta cu soluționarea altor litigii de contencios fiscal și căruia îi era oarecum „teamă” să examineze, cu adevărat, actul a căruia legalitate trebuia să o verifice, mai ales când acesta era emis de Direcția Generală Antifraudă Fiscală, iar prejudiciul estimat era o sumă semnificativă.

Acțiunile având ca obiect cercetarea legalității instituirii unor astfel de măsuri au ajuns acolo unde le era locul, și anume pe masa judecătorului de contencios fiscal, obișnuit cu problematica specifică și mult mai greu de „impresionat” în fața unor procese-verbale întocmite de Direcția Generală Antifraudă.

A doua schimbare, asupra căreia ne vom opri în analiza noastră, este cea prin care s-a introdus noțiunea încetării măsurilor asigurătorii în situația neînceperii inspecției fiscale și emiterii titlului de creanță în termen de șase luni de la data emiterii deciziei prin care au fost instituite, cu alte cuvinte, a desființării de drept a acestora într-o atare situație.

Dispoziția în discuție este una introdusă, în mare măsură, ca efect al acelorași controale desfășurate de Direcția Generală Antifraudă. Este bine cunoscut faptul că procesul-verbal de control întocmit de această direcție nu este act administrativ fiscal, neproducând, prin el însuși, efecte juridice. În majoritatea covârșitoare a cazurilor în care controlul antifraudă „descoperă” încălcarea unor norme fiscale și estimează obligații suplimentare de plată către bugetul statului, se dispun măsuri asigurătorii, chiar anterior emiterii procesului-verbal de control.

Controlul Antifraudă este finalizat, de cele mai multe ori, într-un termen rezonabil, iar urmarea firească a acestuia ar trebui sa fie demararea, cu celeritate, a inspecției fiscale, căreia îi revine rolul stabilirii, cu titlu de certitudine, a existenței unor obligații suplimentare de plată către bugetul de stat și a clarificării stării de fapt fiscale.

Să nu uităm, totodată, că în cadrul inspecției fiscale contribuabilul are mult mai multe drepturi procedurale și posibilități de a-și argumenta și proba opinia, bine reglementate de Codul de procedură fiscală, spre deosebire de cadrul controlului antifraudă, insuficient sau, mai bine spus, nereglementat din perspectiva drepturilor contribuabilului pe parcursul desfășurării sale.

În practică însă, între efectuarea controlului de către Direcția Generală Antifraudă și instituirea de măsuri asigurătorii, pe de-o parte, și începerea inspecției fiscale, pe de altă parte, trec luni și, în îngijorător de multe situații, chiar ani.

Autor: Lelia Grigore, senior tax lawyer la Dobrinescu Dobrev SCA

Puteți citi continuarea articolului în numarul 6 al revistei Tax Magazine. Găsiți aici mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

Kill Bill. Să fie asta soluţia în cazul anulării abuzive a codului de TVA?

Moto:

„Swords however never get tired. I hope you've saved your energy. If you haven't, you might not last five minutes".

„Săbiile totuşi nu obosesc niciodată. Sper că ţi-ai păstrat energia. Dacă n-ai făcut-o, s-ar putea să nu rezişti cinci minute".

(traducere din japoneză, O-Ren în Kill Bill, partea I)

Rezumat: Relaţia dintre autorităţile fiscale române şi contribuabili români pare să se înrăutăţească. Un motiv anume este anularea codului de înregistrare în scopuri de TVA şi efectul asociat din domeniul TVA: conform legislaţiei fiscale române, un contribuabil căruia i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA trebuie să colecteze în continuare TVA, dar nu poate deduce taxa plătită pentru achiziţii. Din moment ce această stare de lucruri pare să fie inechitabilă, autorul se întreabă dacă şi contribuabilii trebuie să vorbească în stilul lui Quentin Tarantino şi să-l omoare pe Bill.

Summary: The relationship between the Romanian tax authorities and the Romanian taxpayers seems to be getting worse. One particular reason is the anullment of the VAT registration code and the associate effect in the VAT field: according to Romanian tax legislation, a taxpayer who had the VAT code revoked still has to collect VAT, but is unable to deduct VAT paid for the aquisitions. Since this is thought to be unfair, the author wonders whether taxpayers have to speak into Quentin Tarantino's language and Kill Bill.

1. O recentă şarjă ofensivă a fiscului, care doreşte să anuleze cât mai multe coduri de înregistrare în scopuri de TVA pentru motive puerile sau cu rea-credinţă – de pildă, pentru neprezentarea la chemarea organului fiscal a unui contribuabil aflat în insolvenţă, dar care este citat la un sediu social invalid, în condiţiile în care fiscul cunoştea acest lucru – ridică din nou problema mijloacelor juridice aflate la dispoziţia contribuabililor pentru a contesta anularea, cu efecte imediate (de la data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA), a înregistrării în scopuri de TVA.
2. Vom reţine, în context, faptul că toate deciziile de anulare a înregistrării în scopuri de TVA sunt anulabile

din mai multe motive. În primul rând, prin raportare la dispoziţiile art. 9 alin. (1) NCPF, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA, contribuabilul ar trebui audiat. Or, în practică, această audiere nu există sau ea nu se referă la proiectul deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Prin urmare, valorizând jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene şi jurisprudenţa naţională deja cristalizată, orice instanţă naţională ar trebui să ajungă, mai devreme sau mai târziu, la concluzia că actul administrativ fiscal în discuţie este nul [caz de nulitate expresă prevăzut de art. 9 alin. (4) NCPF]. Aceeaşi concluzie se impune – şi va deveni probabil şi mai clară, după soluţionarea de către Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a întrebării preliminare a Curţii de Apel Cluj din afacerea *Ispas* – şi datorită lipsei accesului contribuabilului la dosarul administrativ. Cum oare ar putea combate contribuabilul, chiar dacă ar fi invitat să participe la o audiere, rezultatele analizei de risc făcute de fisc, dacă această analiză de risc este nepublică?

Autor: Cosmin Flavius Costaș, lector universitar doctor la Facultatea de Drept, Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj-Napoca, respectiv partener şi asociat coordonator al Costaş, Negru & Asociaţii – Societate Civilă de Avocaţi.

Puteți citi continuarea articolului în numarul 6 al revistei Tax Magazine. Găsiți aici mai multe detalii despre abonamentele Tax Magazine 2016.

Revoluţia industrială 4.0: companiile vor investi la nivel global peste 900 de miliarde de dolari pe an până în 2020

Companiile industriale din toate sectoarele la nivel global trec printr-o a patra revoluţie industrială, care ar putea fi numită „Industria 4.0”. Tranziţia către această nouă realitate industrială digitală este în plină desfăşurare peste tot în lume: aproximativ o treime dintre companii îşi evaluează deja nivelul digitalizării ca fiind unul ridicat, iar acest nivel este aşteptat să crească în medie de la 33% la 72% în următorii 5 ani.

Liderii companiilor industriale digitalizează activităţi esenţiale în cadrul propriului lanţ vertical al valorii şi de asemenea în relaţia cu partenerii la nivel orizontal din lanţul de aprovizionare. În plus, îşi îmbunătăţesc portofoliul de produse introducând funcţionalităţi digitale şi servicii de date inovatoare. La nivel mondial, companiile intenţionează să investească anual aproximativ 5% din venitul realizat din vânzările digitale în procesul de digitalizare. Pe baza sondajelor realizate în rândul sectoarelor industriale, 5% din venitul realizat din vânzările digitale corespunde cu o investiţie totală de 907 miliarde de dolari. Aceste investiţii se vor axa în principal pe dezvoltarea de tehnologii digitale precum senzori sau dispozitive de conectare, software şi aplicaţii precum sisteme de prelucrare. Mai mult decât atât, companiile investesc în formarea angajaţilor şi în implementarea schimbării organizaţionale necesare. Mai mult de jumătate dintre aceste companii (55%) consideră că îşi vor amortiza aceste cheltuieli în decursul a

doi ani. Acestea sunt rezultatele studiului global *PwC Industry 4.0: Building the digital enterprise* în cadrul căruia au fost chestionate peste 2.000 de companii din nouă sectoare industriale din 26 de ţări.

Pe parcursul acestei tranziţii, managerii companiilor analizate estimează o reducere a costurilor în medie de 3,6% pe an şi venituri suplimentare anuale în medie de 2,9%. În termeni absoluţi, acest fapt corespunde cu o reducere a costurilor în valoare de 421 de miliarde de dolari şi cu o creştere concomitentă a veniturilor de 493 de miliarde de dolari.

"Companiile se aşteaptă ca digitalizarea să aducă beneficii uriaşe şi, în consecinţă, investesc sume mari în acest proces. Studiul nostru arată că această tranziţie are loc în egală măsură în toate ţările analizate, nu numai în cele industrializate. Dacă cel puţin jumătate dintre aşteptările legate de Industria 4.0 se concretizează, acest lucru va schimba în mod fundamental mediul concurenţial în următorii cinci ani", a declarat Mircea Bozga, Partener, Servicii de Audit, PwC România

La sfârşitul acestui proces de transformare, companiile industriale de succes vor deveni cu adevărat întreprinderi digitale, având produse fizice la bază, completate de interfețe digitale şi servicii de date inovatoare. Aceste întreprinderi digitale vor colabora cu clienţii şi furnizorii în ecosisteme industriale digitale.

Analiza datelor este motorul Industriei 4.0

Peste 80% dintre companii se aşteaptă ca metodele de analiză a datelor să aibă o influenţă semnificativă asupra proceselor de luare a deciziilor în decursul următorilor cinci ani. "Analizarea datelor în mod profesional oferă o perspectivă valoroasă asupra modului în care sunt utilizate produsele şi face posibilă relaţia pe termen lung cu clienţii.

”Instrumentele de analiză a datelor permit dezvoltarea produselor şi totodată le permit companiilor să-şi extindă serviciile şi să-şi alinieze si mai bine ofertele cu nevoile clieţilor”, a adăugat Mircea Bozga.

Lipsa expertizei: o barieră în calea Industriei 4.0

Problemele identificate de companiile analizate în implementarea Industriei 4.0 sunt mai degrabă cele ce ţin de lipsa unei culturi, viziuni sau formări interne în domeniul digital, precum şi lipsa specialiştilor, decât cele legate de achiziţionarea tehnologiei necesare. De exemplu, aproximativ 40% dintre companiile participante la sondaj se bazează pe expertiza angajaţilor de analiză a datelor, dar nu au departamente dedicate pentru aceste sarcini. “Dezvoltarea unei expertize sănătoase în analiza datelor şi digitalizare în cadrul propriei companii este o decizie înţeleaptă. Experţii individuali care colectează şi evaluează datele nu sunt suficienţi pentru implementarea cu succes a strategiilor asociate Industriei 4.0. Pentru a le putea folosi ca bază în procesul de luare a deciziilor, companiile au nevoie de baze de date, algoritmi şi recomandări care pot fi implementate, pregătite în mod profesionist”, precizează Mircea Bozga.

Studiul subliniază încă o precondiţie necesară în vederea unei digitalizări de succes în domeniul securităţii datelor.

„Ecosistemele digitale pot funcţiona numai dacă toţi participanţii pot avea încredere că datele lor nu vor ajunge pe mâini nepotrivite. Acest lucru necesită eforturi considerabile din partea companiilor, investiţii substanţiale în securitatea sistemelor şi standarde clare de protecţie a datelor” adăugă Mircea Bozga.

Digitalizarea are un impact atât la nivel orizontal cât şi vertical asupra lanţului valoric. Acest fapt presupune că, pe de o parte companiile trebuie să să-şi integreze şi să-şi digitalizeze mai bine fluxul vertical de date, de la

dezvoltarea produselor şi achiziţii până la prelucrare şi logistica transporturilor. Iar pe de altă parte, presupune o colaborare orizontală cu furnizori cheie, clienţi şi alţi parteneri din lanţul valoric, de exemplu utilizând soluţii de identificare si monitorizare a produselor. Pentru companii aceste aspecte implică crearea unor soluţii digitale complexe.

În plus, companiile dezvoltă noi produse şi servicii având caracteristici digitale, care acoperă întregul ciclu de viaţă al produsului şi prin urmare facilitează un contact mai apropiat cu consumatorii finali. Companiile investesc de asemenea în servicii digitale şi creează soluţii complete adaptate ecosistemului clienţilor lor, de cele mai multe ori în colaborare cu partenerii din lanţul valoric.

Obiectivele digitalizării variază de la ţară la ţară

Deşi la nivel mondial companiile avansează în procesul de implementare a Industriei 4.0, studiul dezvăluie anumite caracteristici regionale la nivelul obiectivelor: companiile din Japonia şi Germania implementează digitalizarea în primul rând pentru a-şi spori eficienţa şi calitatea produselor. În SUA tendinţa este de a dezvolta noi modele de afaceri cu ajutorul ofertelor şi serviciilor digitale şi să asigure aceste produse şi servicii în manieră digitală cât mai rapid posibil. Companiile din industria prelucrătoare din China se concentrează pe metode de a face faţă competitorilor internaţionali prin reducerea costurilor. „Studiul nostru arată că nivelul integrării digitale va fi în linii mari comparabil între regiuni în următorii cinci ani, în frunte cu ţări precum Japonia, Germania şi SUA. Nu ne aşteptăm ca Industria 4.0 să divizeze regiuni, ci să creeze o legătură puternică între companii şi ţări, prin urmare chiar să promoveze globalizarea”, conchide Mircea Bozga.

Despre studiu:

Pentru mai multe informaţii şi pentru vizualizarea întregului

raport, vă rugăm să accesaţi: pwc.com/industry40

Metodologie:

Studiul se bazează pe cercetarea derulată în perioada noiembrie 2015 – ianuarie 2016, implicând peste 2.000 de directori executivi din companii de produse industriale din 26 de ţări. Majoritatea participanţilor au fost Directori de digitalizare şi alţi directori executivi cu responsabilităţi la înalt nivel în companiile lor în ceea ce priveşte strategia şi activităţile din cadrul proiectului Industria 4.0. Rezultatele au fost ponderate în raport cu PIB-ul pe ţară pentru a asigura o perspectivă echilibrată asupra rezultatelor globale.

Definirea Industriei 4.0 – cea de-a patra revoluţie industrială

Industria 4.0 se axează pe digitalizarea de la un capăt la altul a tuturor activelor fizice şi proceselor precum şi integrarea în ecosisteme digitale împreună cu partenerii din lanţul valoric. Managementul şi analiza datelor (Data&Analytics) reprezintă o capacitate de bază pentru Industria 4.0. Aplicaţiile Industriei 4.0 sunt facilitate de tehnologii specifice.

Despre PwC

Firmele din reţeaua PwC ajută organizaţiile şi indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o reţea de firme prezentă în 157 de ţări cu mai mult de 208.000 de specialişti dedicaţi oferirii de servicii de calitate de audit, consultanţă fiscală şi consultanţă pentru afaceri. Spuneţi-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră şi descoperiţi mai multe informaţii despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro.

Buletin fiscal nr. 21

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.884 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de autorizare a regimurilor speciale, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 7.788 / 2007, Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 7.789 / 2007 şi Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 4.936 / 2007.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.882 / 24 iunie 2016 privind aprobarea utilizării semnăturii electronice extinse la derularea formalităţilor vamale pentru mărfurile introduse şi scoase din Uniunea Europeană prin birouri vamale din România, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Preşedintelui ANAF nr. 2.781 / 2014.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.888 / 24 iunie 2016 privind definirea caracterului ocazional al introducerii în România de bunuri aflate în bagajele personale ale călătorilor care vin dintr-o ţară terţă, Monitorul Oficial nr. 496 / 4 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 4 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Preşedintelui ANAF nr. 3.477 / 2013.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.886 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind înregistrarea în scopuri vamale a operatorilor economici şi altor persoane, Monitorul Oficial nr. 500 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 1.554 / 2009.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.887 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor privind utilizarea declaraţiilor vamale simplificate şi înscrierea în evidenţele declarantului, Monitorul Oficial nr. 502 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Preşedintelui ANAF nr. 163 / 2015.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.890 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor, Monitorul Oficial nr. 502 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 6.577 / 2008.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.885 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declaraţiei vamale la import, Monitorul Oficial nr. 503 / 5 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 5 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 6.693 / 2010.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.892 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea şi completarea declaraţiei vamale şi a Notelor explicative privind codurile utilizate pe formularele declaraţiei vamale, Monitorul Oficial nr. 507 / 6 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 6 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 9.988 / 2006.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.883 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a regimului de tranzit sub acoperirea carnetelor TIR, Monitorul Oficial nr. 512 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 1.420 / 2014.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.893 / 24 iunie 2016 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit unional/comun, Monitorul Oficial nr. 512 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 1.421 / 2014.

Ordin al Preşedintelui ANAF nr. 1.889 / 24 iunie 2016 pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea emiterii de titluri de garanţie izolată, utilizării garanţiei globale şi a exonerării de garanţie în cadrul regimului de tranzit unional/comun, Monitorul Oficial nr. 513 / 7 iulie 2016

Ordinul este în vigoare începând cu 7 iulie 2016 şi abrogă Ordinul Vicepreşedintelui ANAF nr. 1.111 / 2015.

Un contract de finanţare şi două de asistenţă tehnică semnate de România cu BEI

BEI acordă finanțare în valoare de 360 milioane de euro pentru proiecte prioritare în cadrul Programelor Operaționale ale UE din perioada 2014-2020, pentru a susține creșterea în România și extinde furnizarea de servicii de consultanță dedicate autorităților naționale pentru îmbunătățirea implementării proiectelor și a absorbției Fondurilor UE.
Banca Europeană de Investiții (BEI) acordă României un împrumut în valoare de 360 de milioane de euro , pentru acoperirea parțială a cheltuielilor efectuate de la bugetul de stat în contul contribuției naționale la investițiile orientate către creștere din perioada de programare UE 2014-2020, în cadrul Programelor Operaționale

Competitivitate, Capital Uman și anumite axe prioritare din Infrastructură Mare. Acest împrumut va susține Contractul Român de Parteneriat cu UE pentru perioada de programare 2014-2020, concentrându-se pe investiții în sectoarele energiei, îmbunătățirii mediului înconjurător, Cercetării&Dezvoltării și Inovației (CDI), Tehnologiei Informațiilor și Comunicației (TIC), ocupării forței de muncă, educației și beneficiilor sociale. Împrumutul BEI urmează Împrumutului Strategic Național de Referință pentru Co-finanțare în valoare de 1 miliard de euro pentru proiecte din domeniul transporturilor și mediului, celui în valoare de 300 milioane EUR pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, oferite pentru perioada de programare 2007-2013 și împrumutului în valoare de 300 milioane de euro pentru proiecte din sectorul mediului, în cadrul Programului Operațional pentru Infrastructură Mare din perioada de programare UE 2014-2020, semnat pe 16 iunie 2016 la Luxemburg.
În același timp, banca UE a semnat două Contracte de Servicii de Suport prin Consultanță a Proiectelor, în valoare de aproximativ 19 milioane de euro, cu Agenția Națională de Achiziții Publice (ANAP) și, respectiv, Ministerul Fondurilor Europene. Primul Contract de Servicii prevede asistență pentru ANAP pentru crearea unei strategii naționale de achiziții publice, parte din condiția fundamentală stabilită de UE pentru perioada de programare 2014-2020. Cel de-al doilea va susține implementarea proiectelor de către beneficiari în cadrul Programului Operațional de Infrastructură Mare al UE (adică Compania de Autostrăzi și Drumuri Naționale, Societatea Națională de Căi Ferate și beneficiari din sectorul apelor și deșeurilor, incluzând în primul rând societăți operaționale regionale). Programul de asistență tehnică pentru „Suport de Consultanță pentru Proiecte” al BEI oferă servicii de consultanță pentru Autoritățile de Management și beneficiarii de Fonduri Europene Structurale și de Investiții (FESI) în România, în perspectiva financiară a UE 2014-2020. Aceste servicii de asistență tehnică au scopul de a îmbunătăți calitatea proiectelor și a investițiilor finanțate din Fonduri Structurale, diseminarea celor mai bune practici în cadrul UE și contribuie la îmbunătățirea coeziunii.
„Contractele semnate astăzi vor ajuta la îndeplinirea mandatului băncii UE, în special pentru oferirea de servicii

de creditare, de consultanță în toate Statele Membre. Acestea cuprind un set crucial de acțiuni pentru asigurarea unei creșteri economice viitoare sustenabile în UE – acțiuni care s-au dovedit deja a fi de succes în multe State Membre și pe care BEI este dedicată să le implementeze pe larg în România. Împrumutul din partea BEI va co-finanța proiecte de infrastructură publică prioritare, cu o valoare totală de aproximativ 7,7 miliarde de euro, cu efecte economice așteptate puternice în cadrul mai multor Programe Operaționale ale UE (care cuprind în special CDI, TIC și proiecte sociale) și va sta la baza unor transformări structurale ulterioare pe piața muncii, prin îmbunătățirea seturilor de abilități. Contractele de Servicii de Suport de Consultanță pentru Proiecte reprezintă continuarea asistenței tehnice a BEI în curs de desfășurare din 2014. Acestea vor consolida asistența deja oferită prin programul JASPERS începând cu 2008 către autoritățile române, administrații și întreprinderi de stat, cu obiectivul de a pregăti proiecte de înaltă calitate, accelerând absorbția fondurilor UE din perioada de programare curentă, 2014-2020.

Cele două împrumuturi semnate de către BEI cu autoritățile române în acest an indică existența unui pachet de proiecte care mă aștept să fie în curând suplimentate de începerea operațiunilor legate de FESI în țară și să continue să crească și să se diversifice în viitor, inclusiv prin operaționalizarea Inițiativei pentru IMM-uri dedicată susținerii antreprenoriatului în România”, a declarat Vicepreședintele BEI, Cristian Popa.

„Acordul de împrumut semnat astăzi cu BEI este dovada atenției pe care o acordă atât Guvernul României, cât și banca Uniunii Europene îmbunătățirii gradului de absorbție a fondurilor europene îndreptate către trei programe operaționale: Infrastructură Mare, Competitivitate și Capital Uman. Prin acoperirea parțială a cheltuielilor efectuate de la buget pentru a susține proiecte finanțate din fonduri UE, este redus impactul asupra bugetului de stat. Acest împrumut mai are și potențialul de a impulsiona investițiile în trei domenii majore de interes.

Referitor la achizițiile publice, BEI va asigura expertiză pentru dezvoltarea mai multor măsuri esențiale din cadrul Strategiei. Pentru a fi mai concreți, ne referim la

dezvoltarea de sisteme de control intern aferente achiziţiilor publice (I), raționalizarea sistemului de control anticipat (II), implementarea unui sistem de achiziții publice centralizate (III) și depășirea deficiențelor actuale pentru a se facilita elaborarea proiectelor și implementarea viitoarelor contracte de achiziții publice (IV).
În calitate de guvernator pentru România, permiteți-mi să subliniez faptul că, pe parte de sector public, suntem hotărâți să explorăm și să utilizăm paleta variată de instrumente BEI. În același timp, ar trebui să se urmărească dezvoltarea continuă a portofoliului BEI din sectorul privat. Vom încuraja sectorul privat să caute în mod activ oportunități de finanțare, subliniind faptul că îi stau la dispoziție și facilități de elaborare de proiecte", a declarat Ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.
„Prin semnarea Acordului de servicii de asistență tehnică pentru implementarea proiectelor, atât Ministerul Fondurilor Europene, în calitate de autoritate de management pentru Programul Operațional Infrastructura Mare 2014 – 2020 (POIM), cât mai ales beneficiarii celor trei sectoare importante de investiții finanțate prin acest program – mediu, transport și energie, vor utiliza expertiza BEI pentru toate activitățile și nevoile specifice de asistență tehnică privind pregătirea și implementarea proiectelor și dezvoltarea abilităților și capacității instituționale.
Acordul de servicii, semnat astăzi, va continua asistența tehnică furnizată de BEI în perioada de programare anterioară și va contribui la îndeplinirea condiționalităților specifice POIM – programul strategic de dezvoltare a infrastructurii naționale, cu o alocare financiară nerambursabilă de peste 41% din totalul fondurilor structurale și de investiții acordate României în perioada de programare 2014 – 2020", a declarat Ministrul Fondurilor Europene, Cristian Ghinea.
De la începutul operațiunilor BEI în România, Banca a oferit o sumă cumulată de aproximativ 11,4 miliarde de euro pentru finanțare, inclusiv împrumutul semnat astăzi. Proiectele pilot finanțate de BEI în România includ Fabrica de anvelope Pirelli din Slatina, Metroul din București, Proiectul de energie verde al ENEL și programele de Eficiență Energetică pentru blocurile de locuințe din Capitală.

Includerea industriei cinematografice între sectoarele eligibile pentru acordarea ajutoarelor de stat ar putea duce la creşterea acestui sector până la o valoare de aproape 250 de milioane de Euro

Aplicarea schemelor de ajutor de stat pentru sectorul cinematografic ar putea duce la creşterea de până la 5 ori a producţiilor de film realizate în România, ducând la o valoare de aproape 250 de milioane de Euro anual, precum şi la crearea de până la 4000 de noi locuri de muncă în industriile creative şi în cele conexe, arată un studiu al PwC România.

De asemenea, efectul de multiplicare indirect indus în economie ar putea ajunge până la o valoare de aproximativ 850-974 de milioane de Euro anual, prin creşterea activităţii în sectoarele de turism, transport şi servicii.

În plus, impactul bugetar al aplicării unei astfel de scheme ar fi unul pozitiv, cu venituri rezultate de 120-130 de milioane de Euro anual pentru bugetul de stat.

„În prezent, 20 de state din Uniunea Europeană aplică scheme de ajutor financiar pentru industria cinematografică, iar rezultatele implementării unor astfel de scheme au fost de-a

dreptul spectaculoase în ţări precum Cehia sau Croaţia, care au atras foarte multe producţii de film străine. De altfel, schema s-a dovedit de aşa mare succes în Cehia, încât în momentul de faţă autorităţile de la Praga iau în considerare majorarea nivelului subvenţiilor de la 20% la 25% din cheltuielile eligibile din bugetul unei producţii cinematografice internaţionale turnate în Cehia”, a declarat Mihaela Mitroi, Liderul Departamentului de Consultanţă Fiscală şi Juridică, PwC România.

„România are atu-uri incontensabile în acest domeniu (cineaşti foarte talentaţi, locuri de filmare extrem de variate şi ofertante etc., imaginea pozitivă de care se bucură cinematografia românească în străinătate ca urmare a peliculelor premiate din ultimii ani), însă în lipsa unor instrumente financiare şi fiscale de susţinere şi atragere a producţiilor internaţionale de film, tot acest potenţial rămâne nevalorificat”, a adăugat Mihaela Mitroi.

Statele membre ale Uniunii Europene cu importante producții cinematografice precum Marea Britanie (începând cu anul 2006) și Franța (2008), Germania (2007) dar și alte state, în special din Europa Centrală și de Est precum Ungaria (2003), Cehia (2010), Polonia (2007), Croația (2012) au instituit de-a lungul anilor scheme de ajutor de stat pentru producția cinematografică, reușind să atragă investiții străine directe în acest domeniu de activitate industrială și culturală. Formele prin care se acordă ajutorul de stat sunt diverse, având la bază scutiri sau reduceri de impozite și taxe, dar şi subvenţii directe. O condiție pentru ca investitorii să beneficieze de stimulentele fiscale prevăzute este ca o parte minimă din producția de film să fie realizată pe teritoriul statului care acordă facilitatea fiscală.

Cehia acordă subvenții și facilități fiscale de 20% din valoarea cheltuielilor locale cu un buget mediu anual de 45

milioane euro pentru anii 2015-2018. Ungaria acordă subvenții și facilități fiscale de 25% din valoarea cheltuielilor locale cu un buget mediu anual de 38,5 milioane euro (231 milioane pentru perioada 2008-2013). În Polonia se acordă subvenții și facilități fiscale de 50% din buget, dar nu mai mult de 1 milion de euro, cu un buget mediu anual de 30 milioane euro. Croația a introdus în 2012 o schemă de ajutor de stat prin care acordă facilități de 20% din costurile eligibile, dar nu mai mult de 2,65 milioane Euro pentru un film.

Creșterea producției de film, după implementarea schemelor de ajutor de stat, a fost remarcabilă: Ungaria a realizat 133 milioane Euro după implementarea schemei în 2003, crescând industria cu 500% din punct de vedere valoric. Cehia, care a realizat 100 milioane Euro după implementarea schemei din 2010, a înregistrat o creştere de 300% faţă de perioada în care schema nu era implementată. Polonia a realizat peste 134 milioane Euro după implementarea schemei în 2007. În Polonia funcționează și 9 scheme de ajutor de stat regionale. Sectorul a cunoscut o creștere medie anuală de 63% în Cehia, de 50% în Ungaria și de 13% în Polonia.

PwC a propus aplicarea unei scheme de ajutor de stat pentru industria cinematografică din România, similară cu cele din celelalte state din Europa Centrală şi de Est. Aceasta ar urma să fie aplicată pentru o perioadă de 5 ani, cu sumă medie anuală de 30 de milioane de Euro, care să acopere rambursarea a 25% din totalul cheltuielilor eligibile pentru producţia internaţională de film realizate pe teritoriul României şi a 50% din impozitul pe venit al persoanelor nerezidente, eligibile, plătit în România.

Despre PwC

Firmele din reţeaua PwC ajută organizaţiile şi indivizii să creeze valoarea adăugată de care au nevoie. Suntem o reţea de firme prezentă în 157 de ţări cu mai mult de 208.000 de specialişti dedicaţi oferirii de servicii de calitate de

audit, consultanţă fiscală şi consultanţă pentru afaceri. Spuneţi-ne care sunt lucrurile importante pentru dumneavoastră şi descoperiţi mai multe informaţii despre noi vizitând site-ul www.pwc.ro

---

Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici

Ordinul Ministrului Finanţelor Publice nr. 916/2016 pentru aprobarea Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 05/07/2016.

Ordinul aprobă sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2016 a operatorilor economici. Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2014 se aplică persoanelor cărora le sunt incidente Reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 1802/2014 și societăţilor cărora le sunt aplicabile Reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanţelor publice nr. 1.286/2012, care în exerciţiul financiar precedent au înregistrat o cifră de afaceri mai mare de RON 220.000.

Raportările contabile menţionate mai sus se depun la unităţile teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice până la data de 16 august 2016.

Tax Magazine nr. 06 iunie 2016

- **Cosmin Flavius Costaș**
  From England, with love
  Call for papers
  Evoluții fiscale recente
- **Ciprian Păun**
  Crizele Uniunii Europene. Construcția scepticismului. Dreptul fiscal european și unificarea forțată prin fiscalitate. (I) Premisele instituționale ale eșecului
- **Cosmin Flavius Costaș**
  Fabuloasa poveste a taxelor auto. Episoadele Budișan și Câmpean
  Kill Bill. Să fie asta soluția în cazul anulării abuzive a codului de TVA?
- **Lelia Grigore**
  Desfi ințarea de drept a măsurilor asigurătorii în reglementarea actualului Cod de procedură fiscală
- **Diana Abrudean**
  Paralelismul procedurilor declanșate de faptele de evaziune fiscală. (I) Evaziunea fiscală – punct de confluență a dreptului fiscal și a dreptului penal
- **Jurisprudență fiscală națională**
  Sinteză de jurisprudență privind aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora (II)
  Sinteză de jurisprudență fiscală națională
- **Jurisprudența fiscală a instanțelor europene**
  Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de

Curtea de Justiție a Uniunii Europene în intervalul 7 iunie – 4 iulie 2016